

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoPr/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518201144
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3518201144.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: N. T. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., X. XXX, proti žalovanému: Logman- Považan, a.s., so sídlom Bratislava, Ferienčíková 7, IČO: 36 300 748, zastúpenému: ius aegis, s.r.o., so sídlom Bratislava, Ferienčíková 7, IČO: 36 857 203, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 7Cpr/9/2018 -188 zo dňa 09. mája 2019 takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, spočívajúceho v povinnosti žalovaného poskytnúť mu náhradu mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce v sume jeho priemerného zárobku, od 23.03.2018 do právoplatného rozhodnutia vo veci. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že dňa 22.02.2019 obdržal plnomocenstvo žalovaného, ktorým splnomocňuje advokátsku kanceláriu ius aegis, s. r. o. „na vykonanie akýchkoľvek a všetkých úkonov v mene splnomocniteľa, ktoré akokoľvek súvisia s prevádzkou podniku splnomocniteľa“. Toto plnomocenstvo je generálne a svojím rozsahom sa kryje s kompetenciami prokuristu, ktorý musí byť zapísaný v ORSR, čím sa stáva neakceptovateľným, ako to tvrdí i uznesenie ÚS SR sp.zn. ÚS 353/2012. Plnomocenstvo navyše vydal podpredseda predstavenstva p. O. W., ktorý ani sám nemôže mať také oprávnenia, nakoľko predstavenstvo má obmedzené právo konať v mene spoločnosti. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave TT/25/CoPr/10/2017, týkajúci sa spol. Food Farm, s. r. o. zastúpenej ius aegis, s. r. o., pričom ide o úplne identický prípad generálneho plnomocnenstva, ktoré bolo použité na poriešenie nepohodlného zamestnanca a ktoré i odvolací Krajský súd v Trnave označil za absolútne neplatný právny úkon. Na rozdiel od prípadu Food Farm, s. r. o. figurovala vo funkcii splnomocnenca pri jeho okamžitom skončení pracovného pomeru rovno spoločnosť ius aegis, s. r. o. patrica JUDr. G. Z.. Na základe uvedeného žalobca predpokladá, že jeho úspech je v spore prakticky očakávaný. Žalovaný začal s intenzívnym tunelovaním spoločnosti, ako uvádza v trestnom oznámení z 15.03.2019, ktoré priložil. Priložil aj súpis majetkovo personálnych prepojení u žalovaného, ktoré vznikli po podvodnom MVZ z 18.12.2017. Väčšinový vlastník žalovaného t. j. spol. Lapák Sk, s. r. o. je v konečnom dôsledku ovládaná JUDr. Z. a od januára 2019 i I. T.. Dostáva sa tak do situácie, že i keď súdny spor vyhrá, nedočká sa finančného odškodnenia. Už pol roka nemá žiadny príjem, a ako rodina sú nútení prežívať z úspor a manželkinho malého platu robotníčky. V jeho odbore manažérskych systémoch riadenia, ktorému sa venoval u žalovaného 15 rokov, si nemôže nájsť zamestnanie, pretože táto oblasť je veľmi citlivá a

nikto tam nepustí človeka, ktorý dostal okamžité skončenie pracovného pomeru a dokonca ani nemôže preukázať prax v odbore, nakoľko žalovaný tvrdí, že žalobca nikdy nebol členom vedenia.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1,3, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1,2, § 332 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné vyhovieť. V konaní dňa 16.11.2018 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie č.k. 7Cpr/9/2018-94, ktorým súd zamietol návrh žalobcu o nariadenie neodkladného opatrenia doručeného na súd dňa 25.09.2018, ktorým žalobca žiadal, aby súd nariadil neodkladné opatrenia totožného znenia ako žiada v návrhu na nariadenie tohto neodkladného opatrenia. Žalobca sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré je svojou podstatou, rozsahom a účelom návrhom na konečné rozhodnutie o veci, nie návrhom na predbežnú a dočasnú úpravu pomerov medzi stranami sporu do rozhodnutia vo veci samej. Súd prvej inštancie uviedol, že v danom prípade je potrebné skúmať, či je dostatočne osvedčené, že žalobca nepracuje, teda že nemá žiadny iný príjem zo závislej činnosti, z podnikania, ani iný príjem poskytovaný podľa osobitných predpisov (napr. invalidný dôchodok, starobný dôchodok, náhradu za stratu na zárobku a pod.), a to zo závažných dôvodov. V tejto časti je súd toho názoru, že žalobca svoj návrh nedostatočne odôvodnil. Uviedol iba, že pracuje len jeho manželka a žalobca od skončenia pracovného pomeru nepracoval z dôvodu, že nemôže preukázať prax, ako aj z dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru. Žalobca však má možnosť sa zamestnať aj v inom odbore resp. sa uchádzať o prácu v inom odvetví, čo však žiadnym spôsobom nepreukázal. Zároveň je zrejmé, čo aj vyplýva z podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že žalobca má určité ním nešpecifikované úspory, z ktorých čerpá, pričom jeho manželka takisto pracuje. Žalobca zároveň svojím návrhom dostatočne nepreukázal, že žalovaný vykonáva také úkony, z ktorých možno vyvodiť záver, že by mohol byť budúci výkon práva žalobcu ohrozený a jeho výkon zmarený. Žalobca v danej veci uviedol, že účelom nariadenia neodkladného opatrenia je snaha zamedziť možnosti vzniku jeho ujmy, ktorá by mohla vzniknúť tým, že žalovaný tunelovaním spoločnosti znemožní aj v prípade úspechu v spore, uspokojiť nároky žalobcu z neho vyplývajúce. Žalobca však žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovaný sa pokúša spoločnosť dostať do zlej finančnej kondície, čím by vznikla dôvodná obava, že exekúcia bude ohrozená a nárok žalobcu voči žalovanému znemožnený. Súd prvej inštancie sa potom nestotožnil s názorom žalobcu, že je nevyhnutné prostredníctvom neodkladného opatrenia poskytnúť právnu ochranu a neodkladnú úpravu pomerov a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol s použitím § 255 ods. 1 CSP s tým, že procesne úspešnou stranou je žalovaný, ktorému však v súvislosti s daným konaním o nariadenie neodkladného opatrenia žiadne trovy nevznikli, preto mu ich náhradu nepriznal.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalobca, v ktorom namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že nepreukázal, že nemá žiaden príjem. Nepracuje a od skončenia vyplácania podpory v nezamestnanosti v septembri 2018 nemá príjem. Po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pred vydaním napadnutého uznesenia, zostal dňa 16.04.2019 po ťažkom úraze a nútenej hospitalizácii práceneschopný s prognózou trvania ešte minimálne 2 mesiace. K odvolaniu pripojil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti aj mzdový list za rok 2018 u žalovaného. Mesačný príjem predstavoval asi 1 800,- eur, mesačný príjem manželky predstavuje asi 468,- eur. Výpadok jeho príjmu tak predstavuje 78% príjmu rodiny. V súčasnosti sa nemôže zamestnať, pretože mu to žalovaný cieľavedome a premyslene znemožnil. Konanie žalovaného smerovalo k jeho odstráneniu zo spoločnosti a paralyzovaniu možnosti aktívnej právnej ochrany. Poukázal na konanie žalovaného, ktorým sa ho snažil dostať zo spoločnosti. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 8Cb/3/2018 zo dňa 19.12.2018, ktorý ešte nie je právoplatný, boli zrušené všetky uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 18.12.2017. Opätovne poukázal na neplatnosť plnomocenstva pre zástupcu žalovaného, ktorému bolo doručené s vyjadrením žalovaného zo dňa 06.12.2018. Žalovaný stále odmieta, že v spoločnosti pracoval ako člen vedenia - riaditeľ pre stratégiu a vo svojich vyjadreniach uvádza živé tvrdenia. Petit návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže byť za určitých okolností zhodný s petitom výroku vo veci samej. Pokiaľ ide o tunelovanie spoločnosti, dňa 15.03.2019 podal na Okresnej prokuratúre v Považskej Bystrici trestné oznámenie na neznámeho páchatela pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu. Dňa 11.04.2019 mu zaslali upovedomenie o odstúpení z dôvodu miestnej príslušnosti, kde tento čin prehodnotili na obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku. Žalovaný za rok 2018 vytvoril stratu pred zdanením vo výške 376 882,- eur. Jeho obavy z toho, že exekúcia bude po úspechu v spore ohrozená, sú dostatočne osvedčené. Poukázal tiež na to, že bude musieť vrátiť podporu v nezamestnanosti, ktorú v dôsledku neplatného skončenia

pracovného pomeru poberal. Žiadal, aby odvolací súd vyhovel jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril tak, že s ním nesúhlasí a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov konania. Poukázal na to, že žalobca už raz podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia s totožným petitom, ktorý bol zamietnutý. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že listina - okamžité skončenie pracovného pomeru bola podpísaná JUDr. Zigom ako konateľom splnomocnenej advokátskej kancelárie, dňa 21.03.2008 sa konalo zasadnutie predstavenstva žalovaného, na ktorom bolo prijaté uznesenie č. 3, v zmysle ktorého bola advokátska kancelária poverená skončiť pracovný pomer so žalobcom okamžitým skončením pracovného pomeru z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Splnomocnenec tak nekonal svojvoľne, ale na základe predmetného uznesenia. Žalobcom uvádzané súdne rozhodnutia sa vzťahujú na generálne plnomocenstvá, čo však nie je prípadom tohto plnomocenstva. V tomto smere poukázal na viaceré súdne rozhodnutia. Žalovaný si riadne a včas plní svoje záväzky voči obchodným partnerom, sociálnej a zdravotnej poisťovni, vypláca mzdy a uhrádza odvody za svojich zamestnancov, nezbavuje sa svojho majetku, rozvíja podnikanie, vlastní nehnuteľnosti a zásoby, a preto sú útoky žalobcu nepodložené. Poukázal na to, že žalobca uvádza v odvolaní tzv. novoty, ktoré netvrdil v priebehu prvostupňového konania a uplatnenie týchto dôkazov v odvolacom konaní je v rozpore s § 366 CSP. Podľa názoru žalovaného neodkladné opatrenie nemôže obsahovať výrok, ktorý by sa rovnal výroku vo veci samej, pretože by došlo k prejednanému prejednávanej právnej veci.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného písomne vyjadril tak, že zhrnul svoju argumentáciu ohľadne platnosti plnomocenstva žalovaného udeleného jeho zástupcovi vo vzťahu ku okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Ďalej sa vyjadril k otázke prípustnosti nadobúdania vlastných akcií v súvislosti s uzneseniami valných zhromaždení žalovaného. Je pravdou, že strata žalovaného v roku 2009 tiež presiahla 300 000,- eur, ale to bol následok celosvetovej globálnej krízy výroby. Žalovaný môže prostredníctvom splnomocnenca priviesť spoločnosť do platobnej neschopnosti v prospech tretej osoby. Na svoju práceneschopnosť v odvolaní poukázal vo vzťahu k argumentácii súdu prvej inštancie ohľadne osvedčenia toho, že nemá žiaden príjem. Podľa § 320 CSP môže označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Podľa § 330 ods. 2 CSP ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenia, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Dočasný charakter neodkladného opatrenia tu je zreteľný, pretože navrhovaný petit neodkladného opatrenia (výplata náhrady mzdy) je účinný iba do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a predstavuje iba časť plnenia žalovaného. Až po meritórnom rozhodnutí musí žalovaný napr. zaplatiť poisťné do Sociálnej poisťovne. Excesy žalovaného podľa jeho názoru nasvedčujú obave, že prípadná exekúcia bude ohrozená. Neodkladné opatrenie v požadovanom znení nezasahuje pritom neprimerane do práv žalovaného.

7. Žalovaný sa ďalej písomne vyjadril tak, že u žalobcu bol daný dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru, na ktoré ukončenie bol poverený JUDr. Z.. Opätovne poukázal na svoju predchádzajúcu argumentáciu v tomto smere. Vyjadril sa k tvrdeniam žalobcu o nadobúdaní vlastných akcií žalovaným. Zotrvál na tom, že skutočnosti uvádzané žalobcom predstavujú tzv. novoty, ktoré sú v odvolacom konaní neprípustné. Poukázal na to, že je to zavinenie žalobcu, že nie je schopný rok sa zamestnať. Zotrvál na názore, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP z nasledujúcich dôvodov:

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne

10. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. a/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje.

13. V zmysle vyššie citovaného ust. § 325 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť z dvoch dôvodov a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Neodkladné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho nariadení a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť i vzniku škody alebo inej ujmy a ak k nej došlo, neodkladným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu. Neodkladné opatrenie má charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi účastníkmi a má miesto vtedy a tam, kde je v konkrétnom prípade odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia účastníka v danom právnom vzťahu. Neodkladné opatrenie teda nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov, čo však neznamená, že by bolo možné neodkladné opatrenie vydať len na základe návrhu a bez toho, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu buď nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy alebo obava, že by prípadná exekúcia po meritórnom rozhodnutí veci, bola ohrozená.

15. Žalobca svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje jednak tým, že v súčasnosti nemá žiaden príjem, a teda je potrebné pomery bezodkladne upraviť a zároveň tým, že žalovaný, obchodná spoločnosť, je „tunelovaný“, teda existuje i obava, že exekúcia (v prípade jeho úspechu vo veci) bude ohrozená.

16. Po preskúmaní veci odvolací súd zhodne so závermi súdu prvej inštancie zistil, že na nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení neboli splnené zákonné podmienky podľa § 325 ods. 1 CSP.

17. Je pravdou, že žalobca v konaní osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi ním a žalovaným, keď predmetom konania je určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu ako zamestnanca zo strany žalovaného ako zamestnávateľa.

18. Žalobca však v konaní neosvedčil naliehavú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán formou inštitútu neodkladného opatrenia, resp. obavu, že prípadná exekúcia bude ohrozená.

19. V zmysle § 325 ods. 2 písm. a/ CSP možno zamestnávateľovi uložiť celej alebo časti dlžnej mzdy, náhrady mzdy (za dovolenku a pod.) ale i náhrady mzdy z nárokov pri neplatnom skončení pracovného pomeru. V tomto smere nebol správny záver súdu prvej inštancie o tom, že jedným z dôvodov, pre ktoré neodkladné opatrenie nemožno nariadiť je fakt, že navrhované znenie neodkladného opatrenia je totožné s uplatneným nárokom vo veci samej, keďže možnosť nariadenia neodkladného opatrenia v navrhovanom znení v pracovnoprávných sporoch, vrátane sporu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, stanovuje sám zákon.

20. Predpokladom pre nariadenie tohto neodkladného opatrenia však je, že zamestnanec (resp. bývalý zamestnanec) nepracuje zo závažných dôvodov a nemá žiaden iný príjem (napr. z podnikania, invalidný dôchodok, starobný dôchodok atď.). Otázkou, čo sú to závažné dôvody, pre ktoré žalobca nepracuje, zákon výslovne nerieši a súd ju musí posudzovať vzhľadom na konkrétne okolnosti toho- ktorého prípadu.

21. V súdnej veci z obsahu spisu a vyjadrení samotného žalobcu vyplýva, že od okamžitého skončenia pracovného pomeru u žalovaného dňa 23.03.2018 nie je zamestnaný, je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a do septembra 2018 poberal podporu v nezamestnanosti. Žalobca uvádza, že nie je možné, aby sa zamestnal z dôvodu konania na strane žalovaného, ktoré konanie však (s výnimkou samotného okamžitého skončenia pracovného pomeru a odmietania uznania pracovnej praxe vo vrcholnom orgáne spoločnosti) nešpecifikoval. Žiadnym relevantným dôkazom neosvedčil, že by mu tieto ním tvrdené skutočnosti preukázateľne, reálne bránili zamestnať sa v odbore a netvrdil a neosvedčil dôvody, pre ktoré sa viac ako rok nemôže zamestnať v inom odbore, resp. si zabezpečiť

príjem inou formou pracovnoprávneho vzťahu (napr. brigáda, dohoda o vykonaní práce a pod.). Pokiaľ žalobca namieta, že odo dňa 16.04.2019 je práceneschopný s prognózou trvania ešte minimálne 2 mesiace, v dôsledku čoho sa nemôže zamestnať, podľa potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti zo dňa 16.04.2019 bola posledná kontrola stanovená ošetrojúcim lekárom na 22.07.2019, pričom žalobca súdu neoznámil, či jeho práceneschopnosť i po tomto dni trvá alebo nie. Žalobca taktiež neuvádza, či v tejto súvislosti požiadal o akékoľvek sociálne dávky alebo nie a ak nie, z akých dôvodov, a teda či sa sám vlastným konaním nepripravil o tzv. iný príjem.

22. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu ohľadne tzv. „tunelovania“ spoločnosti žalovaného, žalobca skutočnosť, že by v spoločnosti dochádzalo k takému protiprávnemu konaniu, relevantným spôsobom neosvedčil. V konaní nebolo zistené, že žalovaný vykonáva také konkrétne úkony, z ktorých možno vyvodzovať, že by mohol byť prípadný budúci výkon práva žalobcu ohrozený, resp. zmarený s tým, že vykazovanie straty žalovaného za predchádzajúci kalendárny rok v zmysle výkazu ziskov a strát samo osebe nie je dôvodom pre prijatie takého záveru.

23. Vzhľadom na argumentáciu žalovaného v odvolacom konaní, je potrebné uviesť, že odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal i zo skutočností, uvádzaných žalobcom v odvolaní. Civilný sporový poriadok, vrátane § 366 CSP o tzv. novotách v odvolacom konaní, vychádza o.i. zo zásady tzv. sudcovskej a zákonnej koncentrácie konania, ktorá predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Vo všeobecnosti platí, že strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas a ak tak neurobia, súd nemusí (fakultatívne) na ne prihliadnuť. Povaha pracovnoprávneho sporu a postavenie zamestnanca ako objektívne a prirodzene slabšej strany právneho aj procesnoprávneho vzťahu však vylučujú uplatnenie prísnej koncentrácie konania typickej pre všeobecné sporové konania. Z tohto dôvodu zamestnanec môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej s tým, že výnimočne súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré strany nenavrhli, ak je to potrebné pre rozhodnutie vo veci (§ 319 a § 320 CSP).

24. Odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie konštatoval, že žalobca neosvedčil existenciu závažných dôvodov, pre ktoré nepracuje, a teda potrebu dočasne bezodkladne upraviť pomery strán, resp. ani skutočností, opodstatňujúce obavu, že exekúcia vo veci bude ohrozená. Na základe týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

25. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu vychádzajúc zo zásady úspechu v konaní žalovanému.

26. O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).